

laws/show/3792-12.

5. Булат Є. А. Правова охорона комп'ютерних програм на сучасному етапі / Є. А. Булат // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2014. – № 2. – С. 61-63.

6. Жуванов Д. Яку форму правової охорони обрати для комп'ютерної програми? / Д. Жуванов, Є. Стогній // Інтелектуальна власність. – 2003. – № 9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.romanenko.biz/ua/library/article_program.html.

7. Одинцова О. О. Об'єкти авторського права в сфері функціонування мережі Інтернет / О. О. Одинцова // Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. – Вип. 2(18). – 2013. – С. 91-95.

УДК 004.056.5: 347.78:004.738.5 [(73)+(4)](043.2)

Омельченко Г. В., асистент,

Вєлікян Л. А., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Як уже неодноразово було зазначено, в Україні продовжує тривати активна законодавча діяльність, направлена на розвиток та удосконалення авторського права і суміжних прав, однак, незважаючи на цей масштабний процес, кількість правопорушень у зазначеній сфері все одно зростає. Ця обставина значно ускладнює подальший розвиток авторських відносин. Тому теоретичне дослідження більшості питань у сфері авторського права, у тому числі питання щодо проблеми захисту авторських та суміжних прав від контрафакції та піратства, необхідне з урахуванням зарубіжного досвіду вирішення подібних проблем.

Франція, перша країна, яка оголосила боротьбу з піратством в мережі Інтернет, шляхом прийняття Закону «Про три кроки», який був розроблений за ініціативою президента Франції Ніколя Саркозі і вступив у дію з 1 жовтня 2010 року [2].

Завдяки цьому влада отримала право на повне прослуховування трафіку, а також на сповіщення по електронній пошті тих, хто активно викачує з мережі піратські програми та мультимедійний контент у файлообмінних мережах. Закон передбачив, що «пірати», які ігнорують попередження електронною поштою, втрачають доступ до мережі терміном на рік, крім того в ряді випадків передбачений штраф до 300 тис євро або навіть тюремне ув'язнення. Закон також зобов'язав місцевих інтернет-провайдерів перехоплювати і передавати владі дані про людей, які займаються розповсюдженням піратських матеріалів.

Щодо цих осіб в подальшому порушуються кримінальні справи. У звичайних користувачів є дві спроби на скачку захищеного копірайтом контенту, після кожної з яких провайдер буде повідомляти їх про порушення, на третій раз попереджень не буде, відразу піде блокування облікового запису на рік, дана процедура є досить затратною, так французькі експерти підраховали, що відстеження у пірингових мережах буде коштувати державі 400 тис євро на рік.

Ефективність дії даного закону проявилася лише в середині країни, але не за її межами, так, наприклад, три найбільші французькі видавництва (Gallimard, Flammarion і Albin Michel) подали позов до суду на корпорацію Google за неправомірну публікацію відсканованих версій їх книг з вимогою сплатити 9 800 000 євро [1, с. 29].

Корпорація Google подала зустрічний позов, так як вважала, що діяльність Google Books не суперечила французьким і міжнародним законам з охорони авторського права, більше того, ці дії сприяли збільшенню не тільки читацької аудиторії, але і прибутку самих видавництв та авторів.

У Німеччині система «трьох попереджень» працює досить успішно і дієво про що свідчить статистика за минулий рік з 650 користувачів, попереджених наглядовою організацією про порушення, лише 44 наважилися повторно завантажити піратський контент. І все ж щодо 60 осіб було вжито заходи судового реагування. Долю таких «рецидивістів» вирішував суд – офіційна «норма» вироку за такі порушення – до місяця позбавлення доступу в Інтернет або штраф у розмірі 1 500 євро [3, с. 143].

У процесі вдосконалення законодавства про авторські права в США був розроблений нормативно-правовий акт, спрямований на протидію піратству і захисту прав в Інтернеті, що викликало різке невдоволення компаній, завдяки яким сьогодні існує і розвивається Всесвітня мережа.

Основний постулат Stop Online Piracy Act – SOPA: порушення авторських прав є важким злочином, а, значить, і боротися з ним потрібно відповідно. Якщо Stop Online Piracy Act буде прийнято, то компанії, що володіють авторськими правами, отримають безпрецедентне право на цензуру сайтів, запідозрених у піратстві. Правовласники зможуть блокувати «нехороші» сайти і web-сторінки, забороняючи їх появу в пошукових системах, блокувати домени і накладати арешт на фінансові кошти компаній, які володіють ними.

Одним з діючих на даний час засобів забезпечення інформаційних прав і свобод людини в США є стягнення штрафних санкцій. Якщо має місце навмисне і зловмисне привласнення, суд може винести рішення про стягнення збитків з відповідача в порядку покарання (штрафних санкцій) у сумі, яка не перевищує подвійного розміру відшкодування (до 500 тис. доларів або до 5 млн. доларів, якщо відповідачем є організація). Якщо злочин навмисний і відбувається в інтересах іноземної держави, то

максимальний термін ув'язнення може скласти 15 років, а штраф – 10 млн. доларів [1, с. 30].

З викладеного матеріалу стає зрозуміло, що політика іноземних держав у сфері захисту авторських прав є доволі ефективною, це пояснюється введенням у дію певних законодавчих інновацій, які ґрунтуються на збільшенні санкцій майнового характеру і запровадженні такої міри покарання як громадський осуд. Крім того, можна помітити певні прорахунки в реалізації національної програми захисту авторських прав у мережі Інтернет, внаслідок відсутності нормативно-правових актів, які б стосувалися виключно даного питання.

Отже, при розробці національної програми захисту авторських прав у мережі Інтернет доцільно було б скористатися загальновідомими і перевіреними на практиці міжнародними методами боротьби з піратством, при цьому врахувавши психологію і менталітет українського населення.

Література

1. Вилинов А. А. Краткий обзор практики регулирования отношений, связанных с незаконным использованием объектов авторского и смежных прав в сети Интернет, в странах ЕС, США и России / А. А. Вилинов // Культура: управление, экономика, право. – 2011. – № 1. – С. 27-31.

2. Захарова М. Защита индустрии культуры в цифровую эпоху: Французский опыт / М. Захарова, М. Семина // Частный корреспондент. – 5 мая 2012 года. [Електронний ресурс] – Режим доступу:

http://www.chaskor.ru/article/zashchita_industrii_kultury_v_tsifrovuyu_epoh_27967.

3. Кетрарь А. А. Правові проблеми захисту авторських та суміжних прав від піратства в мережі Інтернет / А. А. Кетрарь // Часопис цивілістики. – 2013. – Вип. 14. – С. 141-145.

УДК 347.78 (043)

Омельченко Г. В., асистент,
Дробович Т. М., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПІРАТСТВО ЯК ВИД ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ

Порушення авторського права – дії, спрямовані на протиправне використання об'єктів права інтелектуальної власності, що належать іншим особам, умисно вчинені особою, яка розуміє протизаконний характер цих дій, з метою отримання матеріальної вигоди.

Термін піратство був вперше використаний у 1603 році, пізніше у 1879 році англійським поетом Лордом Альфредом Теннісоном у